

ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΟΧΗΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΑΜΟΙΒΑΔΟΝ

Στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, όπως η προκείμενη, αλλά και σε κάθε σύμβαση : **(i)** σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 323 ΑΚ, εάν ο χρόνος της παροχής δεν συνάγεται ούτε από την δικαιοπραξία ούτε από τις περιστάσεις ούτε και από την φύση της συγκεκριμένης ενοχικής σχέσης, τότε ο δανειστής δικαιούται να απαιτήσει και ο οφειλέτης υποχρεούται να εκπληρώσει την παροχή «παραχρήμα», δηλαδή αμέσως, παρευθύν, χωρίς καμμία χρονοτριβή υπαίτια ή ανυπαίτια, εν τω άμα, ευθύς άμα και ακριβέστερα μόλις γεννηθεί το ενοχικό δικαίωμα και η αντίστοιχη ενοχική αξίωση που πηγάζει από αυτό, με βάση βέβαια την καλή πίστη και τα (χρηστά) συναλλακτικά ήθη, σύμφωνα με την οικεία γενική ρήτρα εκ του άρθρου 288 ΑΚ¹ και **(ii)** κάθε συμβαλλόμενος είναι υποχρεωμένος να εκπληρώνει την παροχή του αμοιβαδόν, χέρι με χέρι. Δηλαδή, κανείς από τους συμβαλλομένους δεν είναι υποχρεωμένος, (πλην εξαιρέσεων, βλ. λ.χ. το άρθρο 692 § 1 ΑΚ) σε προεκπλήρωση². Ενόσω επομένως δεν επρόκειτο περί μισθωτικής συμβάσεως, (όπως λανθασμένα υπολαμβάνει η αντίδικος), συνέπεται αναγκαίως και ότι είχαμε δικαίωμα να ζητήσωμε από την αντίδικο - αμέσως μετά την κατάρτιση της συμβάσεως και σε εύλογο χρόνο που τηρήσαμε, για να κορεσθεί και η απαίτηση του νόμου εκ του άρθρου 288 ΑΚ – να μας εξοφλήσει την συμβατικώς προσδιορισμένη χρηματική οφειλή της, χωρίς να έχουμε καμμία υποχρέωση εκ του νόμου να εκτελέσουμε πρώτοι εμείς την συμβατική υποχρέωσή μας (να εγκαταστήσουμε την αντίδικο στο περίπτερο του εκθεσιακού χώρου που είχαμε συμφωνήσει). Επομένως, η αξίωσή μας αυτή και ήταν ληξιπρόθεσμη και απαιτητή στον χρόνο που εκδόσαμε το ανωτέρω τιμολόγιό μας, αφού δεν εξαρτώνταν ούτε από την επέλευση χρονικού σημείου ούτε κι από προηγούμενη εκπλήρωση της δικής μας παροχής, γι' αυτό και **ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΝ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΥΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ (ΕΓΓΡΑΦΩΣ) ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ**, όπως εσφαλμένως υποστηρίζει η αιτούσα με τον υπό την κρίση σας δεύτερο λόγο της ανακοπής της.

¹ Γεωργιάδου, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό τα άρθρα 323-324 περιθ. αριθ. 17 σελ. 155. Σταθόπουλος, Γενικό ενοχικό δίκαιο³, § 17 II 3 β σελ. 359-360. Απ. Γεωργιάδης, ανωτ., § 13 περιθ. αριθ. 19 σελ. 174-175.

² Απ. Γεωργιάδης, ανωτ., § 32 περιθ. αριθ. 1 σελ. 327. Σταθόπουλος, Γενικό ενοχικό δίκαιο³, § 17 VI 1 σελ. 375.